

RAAMATTU JA SAIRAUS

Jeesus sanoi omilleen: *"Menkää kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumia kaikille luoduille. Joka uskoo ja saa kasteen, pelastuu, mutta joka ei usko, se tuomi-taan kadotukseen. Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: **Minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä, nostavat käsin käärmeitä. Jos he juovat jotakin kuolettavaa, se ei vahingoita heitä. He panevat kätensä sairaiden päälle, ja nämä tulevat terveiksi.**"* (Mark. 16:15-18)

Minä olin sairaana, ja te kävitte minua katsomassa. (Matt. 25:36)

Terve!

Mitä kertoo tavallinen tervehdyksemme "Terve!?" Sanallahan toivotetaan vastaantu-lijalle terveyttä tai viestitetään sitä, että tervehtijä itse on hyvässä kunnossa. Taustal-la on kaikkien ihmisten tiedostettu tai tiedostamaton sairastumisen ja kuoleman pel-ko. Jokaisessa tapaamisessa molemmat osapuolet haluavat rohkaista toisiaan siitä, ettei vielä ole aihetta pelkoon.

Tällainen terveyden toivottaminen on aivan yleismaailmallista, sillä kaikki ihmiset kaikkialla ovat tietoisia elämän rajallisuudesta ja kuoleman todellisuudesta, vaikka yrittävätkin enimmäkseen torjua mielestään pelon. Japanissa minua toistuvasti har-mitti lause, jota toistetaan usein, kun joku on todettu terveeksi: "Terveys on kaikkien tärkeintä!" Syy kielteiseen reaktiooni on se, että ainakin minun elämässäni on jotain, joka on terveyttä tärkeämpää, osallisuus iankaikkiseen elämään ja vaeltaminen Ju-malan kasvojen edessä riippumatta siitä, olenko terve tai sairas.

Kulttuurimme on täynnä monenlaista terveyteen liittyvää ja osin ihan hyvääkin ko-rostusta hyvistä liikuntatavoista ja ruokatottumuksista puhumattakaan siitä, miten kaikenlaisilla terapioilla, luontaistuotteilla tehdään suurta bisnestä juuri siksi, että taustalla vaikuttaa tiedostamaton kuolemanpelko. Toisaalta asiaan liittyy myös myyt-ti siitä, että terveyttä pidetään kaiken hyvän olon ja myös onnen perusehtona. Todel-lisuudessa moni pysyvästi sairas saattaa olla aidosti onnellinen, koska hän rakentaa sen varaan, että saa olla Jumalaa lähellä ja tietää, että Jeesus on kukistanut kuole-man ja lahjoittanut hänelle jo ikuisen elämän, jonka yli kuolemalla ei ole valtaa.

Sairaukertomustani

Kirjoitan tätä nyt (toukokuussa 2024) toipilaana vietettyäni juuri pari kuukautta sai-raana. Minulla on toki kokemusta pidemmästäkin sairaudesta. Kaksikymppisenä ar-meijassa ollessani sairastuin vakavaan sydänlihastreumaan. Jouduin viettämään ko-konaisen vuoden sairaalassa ja söin antibiootteja ja kortisonia kymmenen vuotta, ennen kuin minut julistettiin terveeksi. Sairauden alkuvaiheessa silloinen hoitava lääkäri antoi armeijan ylilääkärille lausunnon, jonka sain myöhemmin käsiini. Se kuului: "Asevelvollinen Pihkalan eloonjäännistä ei ole mitään toivoa." Jumala oli kui-tenkin toista mieltä ja vastasi rukoukseeni: "Anna minulle vielä 10 vuotta lisää elinai-kaa!" myöntämällä 60 vuotta lisää ja antamalla minulle tehtävän viedä evankeliumia Japaniin.

Luulen siksi ymmärtäväni, millaista pelkoa ja ahdistusta voi ihminen kokea katsel-lessaan silmästä silmään omaa kuolemaansa. Vaikka sairauden kivut saattavat olla kovat ja väsymys syvä, varsinaisesti tuskan aiheuttaa tietoisuus, että joutuu Juma-

lan tuomiolle vastaamaan elämästään omantunnon syyttäessä ja osoittaessa sydämen saastaisuuden. Siinä tilassakin ihminen saattaa olla valmis pettämään itseään ajattelemalla kuolevansa vasta huomenna mutta ei vielä tänään.

Vaikka olin ollut uskossa jo viitisen vuotta, kuoleman pelko iski päälle. Avuksi tuli kuitenkin Jumalan sana, jossa Herra Jeesus vakuutti minulle olevansa koko ajan kanssani niin ennen kuolemaa kuin kuoleman hetkellä ja heti sen jälkeenkin. Myöhemmin sain vakuutuksen siitä, että syy Herran armoon minua kohtaan on siinä, että Hänen vuodattamansa sovintoveri Golgatan ristillä riittää minun kaikkien syntieni sovituksiksi, niin menneisiin, nykyisiin kuin tuleviinkin.

Mitä on terveys?

Maailmassa on tuhansia erilaisia sairauksia ja tuskin ketään ihmistä, josta voitaisiin sanoa, että hän on täydellisen terve sekä fyysisessä, psyykkisessä että hengellisessä merkityksessä. Terveyttä monet ovat yrittäneet määritellä jotenkin siihen viitaten, että ihmisellä ei ole sairauksia tai siten, että ihminen kokee olevansa terve. Paremman määritelmän tarjosi eräs pastori, joka on paljon rukoillut sairaiden puolesta. Hän sanoi näin: ”En ole kiinnostunut siitä, paranevatko ihmiset vai eivät, vaan siitä, että he pääsevät yhteyteen suuren Parantajan kanssa.” Aitoa terveyttä sairauksien maailmassa on siis vaeltava yhdessä Jeesuksen kanssa.

Kaikki, mitä jatkossa liittyy sairauksiin, koskee sekä ruumiillisia että psyykkisiä sairauksia ja myös kaikkinaista vammaisuutta.

Miksi minä sairastan?

Lukemattomat ihmiset sairastuttuaan vakavasti kysyvät: ”Miksi minun täytyy kärsiä?” Kun maailmassa on suunnattoman paljon sairautta ja muuta kärsimystä, moni ahdistuu siitä, vaikka kokisi itse olevansakin joltisenkin terve. Itse sairastuttuani käänsin kysymyksen toisin päin: ”Miksen minääkin sairastaisi, kun lukemattomat muutkin kärsivät? Eihän minussa itsessäni ole mitään syytä sille, että juuri minun pitäisi olla terve.” Kysymys laajeneekin tietenkin muotoon: ”Miksi ihmiskunta sairastaa?”

Kun Jumala loi taivaan ja maan, ensimmäinen ihminen eli yhteydessä Hänen kanssaan ilman minkäänlaista sairautta. Sairaus yhtä vähän kuin kuolemakaan eivät kuulu luonnollisena osana luomakuntaan. Kaikki luotu oli hyvää ja täydellistä. Luomalleen Adamille Jumala antoi kuitenkin yhden rajoituksen noudatettavaksi:

Ja Herra Jumala antoi ihmiselle tämän käskyn: ”Syö vapaasti kaikista muista puutarhan puista, mutta hyvän- ja pahantiedon puusta älä syö, sillä sinä päivänä, jona siitä syöt, sinä totisesti kuolet.” (1. Moos. 2:16-17)

Saatanan pettämänä ihminen kuitenkin söi kielletystä puusta ja tapahtui koko ihmiskuntaan ulottuva syntiinlankeemus. Välittömästi ihmisen suhde Jumalaan katkesi eli hän kuoli hengellisesti. Samalla kaikkinaiset sairaudet ja onnettomuudet alkoivat vaikuttaa ja niiden seurauksena jokainen ihminen kuolee ruumiillisesti. Lopulta ellei ihminen pääse osalliseksi Jumalalan itsensä Kristuksessa valmistamasta pelastuksesta, hän kuolee ikuisesti eli joutuu kadotukseen. Kuolema sana Raamatussa ei ensisijaisesti tarkoita ruumiillista kuolemaa eli fyysisen elämän päättymistä, vaan synnin tuottamaa rangaistusta ihmisen olemassaolon jatkuessa ikuisesti.

Jos kuolema olisi vain ihmisen olemassaolon loppu, niin kuin monet tänä päivänä väittävät, siinä ei periaatteessa pitäisi olla mitään pelottavaa. Se, että ihminen kuitenkin kauhistuu ruumiillisen kuolemankin edessä, kertoo, että hän alitajuisesti tietää, että hän joutuu kuoleman jälkeen tilille elämästään. Jumala loi ihmisen ikuisuusolenoksi. Siksi ihminen viettää lopulta ikuisuuden joko Jumalan kirkkauden valtakunnassa pelastettuna tai loputtoman tuskan alla kadotuksessa.

Synti ja sairaus

Kaikki sairaudet ovat siis synnin seurausta ja muistuttavat meitä siitä, että olemme kulkemassa kohti ruumiin kuolemaa. Syntiin langenneelle ihmiselle on siis normaali-tila, että hän sairastaa. Raamattu liittää synnin ja sairauden yhteen myös Jeesuksen valmistaman pelastuksen osalta. Jesaja kuvaa sitä profetiassaan näin:

Mutta totisesti, meidän sairautemme hän (Jeesus) kantoi, meidän kipumme hän kärsi. Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, mutta häntä haavoitettiin meidän rikkomustemme tähden, runneltiin meidän pahojen tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällään, että meillä olisi rauha, ja hänen haavojensa kautta meidät on parannettu. (Jes. 53:4-5)

Eräs pastori kuvasi asiaa näin: "Jokainen terve päivämme on Jeesuksen verellä lunastettu." Terveys syntiinlankeemuksen jälkeen on siis Jumalan armoa ja kärsivällisyyttä meitä kohtaan, joille luonnostaan kuuluisi sairaus ja kuolema aina kadotusta myöten.

Ei tietty synti vaan syntiinlankeemus

On kuitenkin tärkeää huomata, että Raamattu ei aseta ensi sijassa yksittäistä syntiä tietyn sairauden tai onnettomuuden syyksi. Kysymys on koko ihmiskunnan ylle langetetusta synnin tuottamasta kirouksesta silloinkin, kun voidaan osoittaa, että tietyt sairaudet johtuvat väärästä elämäntavasta kuten sukupuolitaudit tai päihteiden väärinkäytön tuottamat vaivat. Mutta aina sairaudet ovat kutsu palata Jumalan yhteyteen. Jeesus esitti kutsunsa aikansa juutalaisille näin:

Samaan aikaan muutamat paikalla olevista kertoivat Jeesukselle niistä galilealaisista, joiden veren Pilatus oli sekoittanut heidän uhrieläintensä vereen. Jeesus vastasi heille: "Luuletteko, että nämä galilealaiset olivat syntisempiä kuin kaikki muut galilealaiset, koska he saivat näin kärsiä? Minä sanon teille: eivät suinkaan! Mutta ellette käänny, samoin te kaikki tuhoudutte. Entä ne kahdeksantoista, jotka saivat surmansa, kun torni kaatui Siloassa heidän päälleen? Luuletteko, että he olivat syyllisempiä kuin kaikki muut ihmiset, jotka asuvat Jerusalemissa? Minä sanon teille: eivät suinkaan! Mutta ellette käänny, samoin te kaikki tuhoudutte." (Luuk. 13:1-5)

Jumala käyttää siis usein vammaisuutta, sairautta ja onnettomuuksia, niin jopa sotia ja ihmisten aiheuttamaa vääryyttä ja tuskaa herättääkseen meidän omantuntonne paatumuksesta tuntemaan syntimme ja kääntymään parannuksessa ja uskossa Jeesuksen puoleen. Kun Hän noiden asioiden keskellä osoittaa sitten armonsa ja laupeutensa esimerkiksi parantamalla, se koituu meille pelastukseksi ja Jumalan nimen kiitokseksi. Monelle kärsineelle ihmiselle on ollut lohdutukseksi se, mitä Jeesus teki syntymästä asti sokealle miehelle:

Jatkaessaan matkaa Jeesus näki miehen, joka oli ollut sokea syntymästään saakka. Opetuslapset kysyivät: "Rabbi, kuka teki syntiä, hänkö vai hänen vanhempansa,

niin että hän syntyi sokeana?" Jeesus vastasi: "Ei hän tehnyt syntiä eivätkä hänen vanhempansa, vaan näin on tapahtunut, että Jumalan teot tulisivat hänessä julki. Niin kauan kuin on päivä, meidän tulee tehdä lähettäjäni tekoja. Tulee yö, jolloin kukaan ei voi tehdä työtä. Niin kauan kuin olen maailmassa, minä olen maailman valo." Tämän sanottuaan Jeesus sylki maahan, teki syljestä tahnaa, siveli sitä miehen silmiin ja sanoi hänelle: "Mene peseytymään Siloan altaalle" - nimi merkitsee: lähetetty. Niin hän meni, peseytyi ja palasi näkevänsä. (Joh. 9:1-7)

Jeesus torjuu tässä ajatuksen jälleensyntymisestä ja karmasta, jotka ovat levinneet uushenkisyyden myötä maahamme. Synnynäinen vamma ei ole asianomaisen synnin seurausta vaan koko ihmiskunnan syntiinlankeemuksen seurausta. Mutta juuri langenneen ihmiskunnan keskelle Jeesus astui pelastamaan meidät sekä synnistä että sen kaikista seurauksista.

Uskova ja sairaus

Sairaudet ja kuolema ovat siis synnin tuottamaa kirousta ja rangaistusta, mutta Jeesukseen turvaava uskova on saanut syntinsä anteeksi. Hän on päässyt takaisin yhteyteen Jumalan elämän kanssa, Jumalan lapseksi. Siksi ei sairaudella eikä kuolemalla ole häneen nähden rangaistusmerkitystä. Silti Jumala käyttää omien lastensaakin elämässä sairautta ja fyysistä kuolemaa omien hyvien päämääriensä toteuttamisessa.

Uskovan valtuutus

Lähetyskäskyssä Jeesus antoi omilleen tehtävän julistaa evankeliumia kaikille luoduille ja samalla valtuutti heidät julistamaan syntejä anteeksi, Jeesuksen nimessä ajamaan ulos pahoja henkiä ja parantamaan sairaita. Siinä kaikessa on kysymys siitä, että uskovat soveltavat saamallaan valtuutuksella Jeesuksen Golgatan ristillä suorittamaa syntien sovitusta, voittoa kuoleman ja Saatanan vallasta yksityisiin synnin, sairauksien ja riivauksen vallassa oleviin ihmisiin. Kysymys on Jeesuksen omasta toiminnasta, jossa Hän käyttää välikappaleinaan pelastamiaan ja omaksi ottamiaan ihmisiä.

Jumala parantaa

Armolahjoja luetellessaan Paavali mainitsee sairaiden parantamisen lahjat. Apostolien aikana sairaiden parantamisen armolahja avasi usein ihmisten sydämet kuulemaan pelastuksen evankeliumin. Yhä tänään varsinkin lähetystyössä sairaiden parantaminen on tapa, jota Herra käyttää johtaakseen ihmisiä parannukseen ja uskoon. Vaikka parantamisen armolahja on vain joillakuilla, jokaisella uskovalla ja seurakunnalla on mandaatti rukoilla sairaiden puolesta. Aina on pidettävä mielessä, että jokainen paraneminen, myös niin sanottu luonnollinen lääketiedettä hyväksi käytävä, on Jumalan työtä, joka perustuu Jeesuksen Golgatan uhriin.

Rukous ja syntien tunnustaminen

Jaakob kirjoittaa parantamistoiminnan ja syntien anteeksi antamisen suhteesta ja antaa käytännöllisen ohjeen siitä, miten uskova menettelee sairastuttuaan:
Jos joku teistä kärsii vaivaa, rukoilkoon; jos joku on hyvillä mielin, laulakoon kiitosta. Jos joku teistä on sairaana, kutsukoon luokseen seurakunnan vanhimmat. Nämä rukoilkoot hänen puolestaan, voidellen häntä öljyllä Herran nimessä. Uskon rukous parantaa sairaan, ja Herra nostaa hänet jalkeille, ja jos hän on tehnyt syntiä, se annetaan hänelle anteeksi. Tunnustakaa siis syntinne toisillenne ja rukoilkaa toistenne

puolesta, että parantuisitte. Vanhurskaan voimallinen rukous saa paljon aikaan.
(Jaak. 5:13-16)

Ruumiin parantuminen on ajallista, sielun pelastuminen on iankaikkinen ihme, josta Jeesus haluaa meidänkin pääsevän osalliseksi. Siksi meidän on pidettävä tärkeysjärjestys selkeänä. Ilman syntien anteeksi saamista pelkkä sairauden parantaminen jättää ihmisen kulkemaan hyvässä kunnossa kohti iankaikkista tuomiota. Vakava sairastuminen nostaa usein sydämelleme ei vain kuoleman pelkoa vaan myös syvän tajun omasta syntisyydestämme ja usein myös jo kauan unohduksessa olleet lankeemuksemme. Siksi sairaan on saatava kuulla evankeliumi Jeesuksesta, joka antaa synnit anteeksi.

Rippi lahjana sairaalle

Suomalainen kristillisyys on ollut arka käyttämään rippiä, jossa ihminen tunnustaa sielunhoitajalle sydäntään painavat taakat ja tämä julistaa hänelle synnin päästön Jeesuksen nimessä ja veressä. Valtuutuksen siitä Jeesus antoi koko kristilliselle seurakunnalle, ei siis ainoastaan seurakunnan paimenille:

"Ottakaa vastaan Pyhä Henki. Joiden synnit te annatte anteeksi, niille ne ovat anteeksi annetut. Joiden synnit te pidätätte, niille ne ovat pidätetyt." (Joh. 20:22-23)

Ripittäytyminen ei ole mikään velvollisuus. Se on etuoikeus ja lahja. Yleisperiaate on se, että ajatuksissamme tekemämme synnit tunnustamme rukouksessa Herralla ja omistamme anteeksiantamuksen. Toisia vastaan rikkomamme, tunnustamme toisillemme ja pyydämme ja annamme anteeksi, koska Jeesus on kuollut puolestamme. Jos silti emme jaksa uskoa anteeksi syntejämme pelkän Jumalan sanan perusteella, saamme mennä sielunhoitajan luokse ja tunnustaa kaiken. Kun tämä sitten lausuu synnin päästön sanan, sen saa ottaa vastaan suoraan Jumalalta.

Viimeinen sairaus

Jokaisen ihmisen kohdalla tulee lopulta viimeinen sairaus, joka ei tässä ajassa parane. Sen tehtävänä on riisua meidät viimeisestäkin itseriittoisuudesta ja jättää meidät yksin ja ainoastaan Herran armon varaan turvaten Golgatan uhriin ja ylösnousemuksen voittoon. Paavali kirjoittaa tästä viimeisestä riisumisesta ja sen tuomasta tuskasta näin:

Me tiedämme, että vaikka tämä meidän maallinen telttamajamme hajotetaankin, meillä on taivaissa Jumalan valmistama asunto, ikuinen koti, joka ei ole käsin tehty. Täällä me huokailemme ikävöiden, että saisimme pukeutua taivaalliseen majaan, sillä kun olemme pukeutuneet siihen, meitä ei enää havaita alastomiksi. Me, jotka olemme tässä majassa, huokailemme ahdistuneina. Emme näet tahdo riisua vaan pukeutua, niin että elämä nielisi sen, mikä on kuolevaista. Jumala itse on valmistanut meidät juuri tähän ja on antanut meille vakuudeksi Hengen. Siksi olemme aina turvallisella mielellä ja tiedämme, että niin kauan kuin olemme kotona tässä ruumiissamme, olemme poissa Herran luota. (2. Kor. 5:1-6)

Näin ollen kaikkia ei Jeesuskaan parantanut. Betesdan lammikolla makasi suuri määrä sairaita, mutta Jeesus meni vain yhden luo ja paransi hänet. (Joh. 5:1-15) Toisaalta osoittaessaan kansalle, että Hän on Messias, joka valmistaa pelastuneille lopullisen terveyden ylösnousemusruumiissa, Jeesus paransi kaikki ihmiset, jotka tulivat pyytämän Häneltä paranemista. Betesdan lammikon sairailta oli kuitenkin toi-

vo saada toisenlainen parantuminen enkelin toiminnan kautta ja siksi he eivät Jeesuksen puoleen kääntyneet.

Viimeistä sairautta poteneen Masaharu Itoon todistus

Leukemiaan sairastumisestani on nyt (2007) kulunut yhdeksän vuotta. Olen Jumalalle kiitollinen siitä, että olen tähän asti saanut tulla monien veljien ja sisarten rukousten tukemana. Tällä hetkellä yritän saada pitkiksi venyneitä teologian opintojani maaliskuuhun mennessä päätökseen kirjoittamalla lopputyötä. (Suom. huom.: Itoo sai kaikki opintonsa valmiiksi, mutta ei sairauden uusittua enää päässyt osallistumaan lopputentteihin.)

Olin 52-vuotias, kun sairastuin äkilliseen leukemiaan vuonna 1998. Työskentelin silloin Hiroshimassa ja aivan viime hetkellä sain avun Hiroshiman Punaisen Ristin Ydinpommisairaalassa. Siihen asti olin elänyt täysin terveenä ja ajatellut, että vakavat sairaudet kuuluvat muille, eivät minulle. Sairasvuoteellani joudun kohtaamaan sen, että minun elämäni päättyisi tähän.

Vuoden ja seitsemän kuukauden sairaalahoidon seurauksena leukemia saatiin paranemaan ja sairauden keskellä syventyneiden uskonkokemusten rohkaisemana ja Pyhän Hengen johdatamana päätin omistautua kokotoimiseen evankeliumin julistamiseen. Vuonna 2002 minut hyväksyttiin 56-vuotiaana Koben Luterilaisen Teologisen Seminaarin opiskelijaksi. Omistauduin niin opintoihini, että lähes unohdin sairauteni. Mutta kesäloman lähestyessä kävi ilmi, että olin sairastunut uudelleen, mutta tällä kertaa eri tyyppiseen leukemiaan. Sen jälkeen olen joutunut viisi kertaa pitemmille hoitajaksoille sairaalaan. Yhteensä sairaala-aikaa on kertynyt jo kolme vuotta kolme kuukautta. Vaimoni, poikani ja teologisen seminaarin rehtorin läsnä ollessa lääkärit totesivat minulla olevan 4 - 5 kuukautta elinaikaa jäljellä. Mutta kesäkuussa 2005 pääsin kuitenkin jatkamaan opintojani.

Maaliskuussa 2007 sairaus uusi jo viidettä kertaa eikä uusia hoitoja enää voitu antaa ja olin voimaton sairaalan vuoteella lähestyvän kuoleman edessä. Jumalan kasvojen edessä jouduin kohtaamaan oman arvottoman ja köyhän alastoman olemukseni. Tajusin, miten olin väärin ajatellut, että Jumala varmasti arvostaa lujaa tahtoani ja jotain minussa ja vastaa minun rukouksiini ja varmasti parantaa minut. Ymmärsin, että tuollainen asennehan merkitsee sitä, että vedän Jumalan inhimillisten halujeni ja oman itsekkään minäni vaatimusten toteuttajan tasolle. Niin sydämessäni mureni paljon siihenastisesta arvostuksistani.

En voinut enää muuta kuin huutaa: "Herra, armahda palvelijaasi!" Mutta silloin sydämeni keveni. Huomasin, että en ollut vain ihmisten vaan myös Jumalan edessä yrittänyt näyttää olevani parempi kuin mitä olin. Mutta Jumala vapautti minut. Jumalan rakkaus on aivan toista kuin sellainen rakkaus, joka yritetään herättää omalla arvollisuudella tai viehättävyydellä. Vaikka kuinka yrittäisi saavuttaa yltäkylläistä elämää ja vaikka saavuttaisi kaiken haluamansa ja vaikka ei eläessään menettäisi mitään saavuttamastaan, aika vie kaiken tämän kuitenkin kohti kuolemaa. Se merkitsee, että menettää kaiken, mitä oli tavoitellut. Ihminen on kuolevainen eikä pääse millään irti olemuksensa köyhyydestä. Ihmisen todellinen arvo löytyy vain siitä Jumalan rakkaudesta, joka kohdistuu riisuttuun, ansiottomaan ja alastomaan ihmiseen.

Lopulta minulle kuitenkin päätettiin vielä antaa lisähoitoja ja pääsin elokuun lopussa pois sairaalasta. Mutta tämä kerta opetti minulle, että sairastaminen on yksi arvokas osa elämäni ja että oman kuolemansa kohtaamisessa voi löytyä armo. Sairastamalla oppii myös ymmärtämään sairaita. Sairastamalla voi oppia jättämään itsensä kokonaan niin Herran käsiin, että

saa maistaa rauhaa. Kun kaikki inhimillinen on tehty, voi päästä ylpeydestä nöyryyden laaksoon. Kuolema silmien edessä tajuaa, että usko merkitsee itsensä 100% jättämistä Herran käsiin. Siinä sain myös kokea uskomattoman ihmeen. Kun elämän raja tuli vastaan, löysin toivon Herrassa. Opin myös kiittämään yhden päivän elämästä.

Mutta tajusin myös, että edessäni oli myös väistämättä paluu sairaalaan. Mitään inhimillistä paranemisen keinoa ei enää ole. Minulla on vain tämä yksi päivä kerrallaan. Sen saan elää Herrani edessä elämästä kiittäen, iloiten ja jättäen kaiken Hänen käsiinsä.

Vaikka syntymän perusteella ihmiselämä tuntuisikin kovin epätasapuoliselta ja epäoikeudenmukaiselta, kuolema tekee kaikista tasa-arvoisia. Sen edessä rikkaus, valta ja asema menettävät merkityksensä, mitään niistä ei voi viedä mukanaan. Yksin on täältä lähdettävä. Mutta kristittynä minulla on toivo siitä, että saan asua yhdessä Herran kanssa kirkkaudessa.

Jeesus tuli maailmaan antamaan meille elämän. Uskomalla Herraan Jeesukseen saamme elämän. Herra Jeesus on itse Elämä. Hän on Jumala, Hän on ylösnousemus. Hän antaa ihmisille iankaikkisen elämän. Hän on Elämän Leipä. Hän antaa elämän oman kuolemansa kautta. "Poikaan uskovalla on ikuinen elämä. Mutta se, joka ei usko ja ole kuuliainen Pojalle, ei ole näkevä elämää, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällään." Iankaikkinen elämä alkaa siis jo täällä ajassa niille, jotka uskovat Herraan Jeesukseen.

Psalmi 23 vakuuttaa: *"Vaikka minä vaeltaisin kuolemanvarjon laaksossa, en pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet kanssani."* Olen onnellinen, kun saan niin elämässä kuin kuolemassa luovuttaa päätösvallan ja hallintavallan Jumalan käsiin. Jumala, joka on istuttanut sydämeeni ikuisuuden ajatukset, on antanut minulle varman toivon ja lupauksen loputtomasta elämästä, johon Hän varjelee minut Jeesuksen Kristuksen kirkkauden evankeliumissa. Tästä kaikesta olen kiitollinen.

Sairauden merkitys uskovalle

Paavali, jolla oli parantamisen armolahja, ei voinut käyttää sitä muulloin, kuin hän tiesi, että Herra haluaa jonkun tietyn ihmisen parantaa nimensä kirkastamiseksi. Hänen läheinen ystävänsä Epafrodituksesta hän kirjoittaa näin:

Minusta on kuitenkin välttämätöntä lähettää luoksenne veljeni, työkumppanini ja taistelutoverini Epafroditos, teidän lähettinne, joka auttaa minua siinä, missä tarvitsen. Hän näet ikävöi teitä kaikkia ja oli kovin levoton, koska olitte kuulleet hänen sairastuneen. Hän olikin sairaana, kuoleman kielissä, mutta Jumala armahti häntä, eikä ainoastaan häntä vaan myös minua, etten saisi murhetta murheen lisäksi. (Fil. 2:25-27)

Edelleen hän kirjoittaa:

Erastos jäi Korinttiin, ja Trofimoksen jätin Miletokseen sairastamaan. (2.Tim. 4:20)
Trofimos kyllä ilmeisesti lopulta parani.

Omasta kivustaan Paavali taas kirjoittaa muun muassa:

Etten näin suurenmoisten ilmestysten tähden ylpeilisi, minulle on annettu lihaani pistin, Saatanan lähettiläs, runtelemaan minua, etten ylpistyisi. Tämän vuoksi olen kolme kertaa rukoillut Herraa, että se väistyisi minusta. Mutta hän sanoi minulle: "Minun armoni riittää sinulle, sillä voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa." Sen tähden kerskaan mieluummin heikkoudestani, jotta Kristuksen voima lepäisi ylläni. (2. Kor. 12:7-9)

Jeesuksen toiminnasta näemme, että Satana ja riivaajat pyrkivät ottamaan haltuunsa ihmisiä tuhotakseen heidät sekä henkisesti että ruumiillisesti. Jeesus ajoi riivaajat ulos ja samalla ihmiset paranivat. Uskovassa asuu Pyhä Henki ja siksi hänessä ei voi asua saman aikaisesti demooni. Mutta niin kuin Paavali osoittaa, Sielunvihollinen pyrkii kyllä ampumaan uskoviin pahan palavia nuolia ja kiusauksia. Jumala sallii sitä ja myös sairauksia omilleen viedäkseen heitä syvempään riippuvuuteen itsensä.

Edelleen Paavali kertoo, miten ruumiillisen heikkoudenkin keskellä hän jatkoi evankeliumin julistusta Galatiassa:

Tehän tiedätte, että ensimmäisellä kerralla julistin teille evankeliumia ruumiillisen heikkouteni takia. (Gal. 4:13)

Heikkoudenkin keskellä evankeliumin voima vaikutti niin, että monet tulivat uskoon.

Lohdutus sairaille

Sairas ihminen tarvitsee evankeliumin lohdutusta ja rohkaisua kestääkseen taisteluissaan. Mutta voidaksemme ymmärtää sairaita Herra antaa meidän kokea sairautta voidaksemme auttaa ja lohduttaa muita. Siitä Paavali kirjoittaa näin:

*Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala. Hän lohduttaa meitä kaikissa ahdistuksissamme, **että me sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa, voisimme lohduttaa niitä, jotka ovat kaikenlaisissa ahdistuksissa.** Niin kuin Kristuksen kärsimykset tulevat runsaina osaksemme, samoin tulee Kristuksen kautta runsaana osaksemme myös lohdutus. Jos me olemme ahdistuksessa, se on teille lohdutukseksi ja pelastukseksi. **Jos taas saamme lohdutusta, sekin on teille lohdutukseksi ja vaikuttaa niin, että te kestätte samat kärsimykset, joita mekin kärsimme.** Meillä on teistä varma toivo, sillä me tiedämme, että niin kuin te olette osallisia kärsimyksistä, samoin olette osallisia myös lohdutuksesta. (2. Kor. 1:3-7)*

Näissä Paavalin kokemissa ahdistuksissa ei ollut ensi sijassa kysymys sairaudesta vaan vainosta. Mutta niihin liittyi valtaisa määrä henkistä tuskaa, joka on usein rankempaa kestää kuin konsanaan fyysinen kipu. Paavali kykeni ymmärtämään noiden kokemusten perusteella myös mitä syvintä tuskaa, jota monet mielenterveyden kanssa kamppailevat uskovat kokevat. Herra antaa siis omilleen usein ahdistuksia voidakseen kasvattaa heistä toisten uskovien ja etsivien ihmisten ymmärtäjiä ja lohduttajia.

Kuritus parhaaksemme

Heprealaiskirjeen kirjoittaja avaa myös tärkeän puolen sairauksien ja muiden vaikeuksien merkityksestä uskovien kasvattamisessa syvempään Herran tuntemiseen ja pyhitykseen:

Isät kurittivat meitä vain muutamia päiviä varten, niin kuin he näkivät hyväksi, mutta Jumala kurittaa meitä tosi parhaaksemme, että pääsisimme osallisiksi hänen pyhyydestään. Mikään kuritus ei tosin sillä kertaa näytä olevan iloksi vaan murheeksi, mutta jälkeensä se antaa hedelmänään vanhurskauden ja rauhan niille, joita on sen avulla harjoitettu. (Hepr. 12:10-11)

Uskova voi siis varautua monenlaisiin sairauksiin, joiden tarkoitus on toimia Herran rakastavana kurituksena ja ne tuottavat lopulta vanhurskauden ja rauhan hedelmää sekä hänen omaan elämäänsä että myös muille ymmärtävän lohdutuksen jakamisen muodossa.

Uskovan sairauteen ei liity mitään rangaistusluonnetta, koska Jeesus kärsi sen hänen sijastaan Golgatan ristillä. Sairaus muodostuu Herran kuritukseksi ja parantuaan kertoo Herran armon suuruudesta. Myöskään ruumiilliseen kuolemaan ei enää sisälly uskovalle mitään rangaistusta. Senkin Jeesus kantoi Golgatalla. Uskovan ruumiillinen kuolema on oikeastaan poisnukkumista eli levähtämistä Herran käsiin. Mitään kadotustuomiota ei myöskään hänen ei tarvitse pelätä, koska Jeesuksen tähden hän on saanut lahjaksi Jumalan vanhurskauden, jonka varassa päästään uuteen taivaaseen ja uuteen maahan.

Lopullinen paraneminen

Lopullinen paraneminen kaikista sairauksista, kuolemasta ja surusta tapahtuu Jeesuksen toisen tulon yhteydessä, kun uskova saa uuden ylösnousemusruumiin. Siitä Johannes kirjoittaa:

Ja minä kuulin voimakkaan äänen sanovan valtaistuimelta: "Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Hän asuu heidän keskellään, ja he ovat hänen kansojaan. Jumala itse on heidän kanssaan, heidän Jumalansa. Hän pyyhkii kaikki kyyneleet heidän silmistään, eikä kuolemaa enää ole, ei surua, ei parkua eikä tuskaa, sillä kaikki entinen on mennyt." (Ilm. 21:3-4)

Enkeli näytti minulle myös elämän veden virran, joka hohtavana kuin kristalli kumpusi Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta. Keskellä kaupungin pääkatua ja virran molemmilla puolilla oli elämän puu, joka kantoi kahdettoista hedelmät antaen hedelmänsä joka kuukausi. Puun lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi. Mitään kirousta ei enää ole. Siellä on Jumalan ja Karitsan valtaistuin, ja hänen palvelijansa palvelevat häntä. He näkevät hänen kasvonsa, ja hänen nimensä on heidän otsassaan. Yötä ei enää ole, eivätkä he tarvitse lampun valoa eivätkä auringon valoa, sillä Herra Jumala valaisee heitä. Ja he hallitsevat aina ja ikuisesti. (Ilm. 22:1-5)

Tehtävämme tänään

Minä olin alaston, ja te vaatetitte minut. Minä olin sairaana, ja te kävitte minua katsoimassa. Minä olin vankilassa, ja te tulitte minun luokseni.' Silloin vanhurskaat vastaavat hänelle: 'Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä ja annoimme sinulle ruokaa, tai janoisena ja annoimme sinulle juotavaa? Milloin me näimme sinut muukalaisena ja otimme sinut luoksemme, tai alastomana ja vaatetimme sinut? Ja milloin me näimme sinut sairaana tai vankilassa ja kävimme sinun luonasi?' Niin Kuningas vastaa heille: 'Totisesti minä sanon teille: kaiken, minkä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.' (Matt. 25:36-40)

Köyhyys ja sairaudet jatkuvat maan päällä niin kauan kuin tämä maailman aika jatkuu. Siksi Jumalan lapsille ja kristilliselle seurakunnalle kuuluu tehtävä auttaa köyhiä, sairaita ja yksinäisiä. Heitä kohdatessaan meille on annettu valtuutus julistaa syntien anteeksiantamista Jeesuksen veressä ja rukoilla sairaiden ja ahdistettujen puolesta. Tehtävämme on olla uskollisia tässä tehtävässä. Sillä jokainen ihminen, jonka saamme kohdata, on Jumalan luoma ja Jeesuksen verellä lunastettu. Herra haluaa levittää omaa rakkauttaan meidän kauttamme!

Käydessämme katsomassa sairaita meillä tulee aina olla mukana Jumalan sana, evankeliumin lohdutus. Myös maallikoilla on oikeus antaa ehtoollista sairaille, jos pastoreita ei ole välittömästi saatavissa paikalle.

Mitsuko Yoshida sai elämän viime metreillä - esimerkki sairaskäyntien tärkeydestä - pastori Makito Masakin kertomana

Itä-Tokushiman seurakunnan pastori Masakille tuli eräänä iltana kirkkoon puhelu Mitsuko Yoshida nimiseltä rouvan omaisilta sairaalasta. Mitsuko oli aiemmin käynyt kirkossa ainoastaan yhden kerran. Senkin hän oli tehnyt erään ystävänsä vuoksi. Hän oli valinnut elämäntavakseen uskonottomuuden voidakseen olla ystävä mahdollisimman moniin uskontoihin kuuluvien ihmisten kanssa. Hän ei pitänyt Jumalaa tarpeellisena.

Kuukausi sen jälkeen kun Mitsuko oli käynyt kirkossa, hän sairastui vakavasti. Hänellä ei ollut sielun rauhaa. Hän huomasi, ettei hän oma tahdonvoimansa eikä hänen perheensä eikä sairaanhoito kyennyt antamaan apua hänen sydämensä pelkoon. Sisäisten taisteluidensa keskellä hänen mieleen muistui ystävä, joka oli kerran saanut hänet mukaansa kirkkoon.
- Entä jos pyytäisin sen kirkon pastoria tulemaan luokseni!

Mitsuko oli pyytänyt moneen kertaan läheisiään soittamaan kirkkoon, mutta he olivat kieltäytyneet. Heistä oli sopimatonta pyytää pastoria, jonka kirkossa asianomainen on käynyt vain kerran elämässään. Vimmoissaan Mitsuko lopulta repi tiputuspusstit ja letkut irti nousitakseen itse puhelimeen. Niin hän sai tahtonsa läpi ja omaiset soittivat kirkolle.

Pastori Masaki lähti tapaamaan Mitsukoa. Vuoteessa makaavaa Mitsukoa oli vaikea tunnistaa samaksi ihmiseksi, joka oli vain vähän aikaisemmin terveen näköisenä käynyt kirkolla. Hänen kasvonsa olivat kellertävän kalpeat ja silmät voimattoman näköiset. Silti hän ojentautui nähdäkseen meidät, kun tulimme ovesta sisään. Kun omaiset ja hoitajat olivat poistuneet huoneesta, sanoin hänelle.

- Raamatussa sanotaan "Älä pelkää. Jumala ei koskaan jätä eikä hylkää sinua." Siksi sinun ei tarvitse olla peloissasi.

Mitsuko, joka ei ollut uskonut edes Jumalan olemassa oloon, vaikutti hämmästyvän sanojani ja kertoi:

- Pastori, minä olen ollut kauhean peloissani siitä, mitä minulle tapahtuu, kun kuolen? Se on pahempaa kuin mikään ruumiillinen kipu. Kuulin kerran lääkärin ja sairaanhoitajien puhuvan keskenään: "Eikö hän ole vielääkään kuollut? Onpa ihmeen sitkeä." Kun suljen silmäni, tuntuu kuin vajoaisin koko ajan jonnekin.

- Vai sillä tavalla, rouva Yoshida. Sinulla on ollut todella rankkaa. Mutta oli hienoa, että haluat kuulla Raamatun opetusta. Raamatussa sanotaan: "Ole turvallisella mielellä, sillä kaikki sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi Jeesuksen tähden."

- Ihanko totta? Olen pelännyt ja aivan selkäpiitäni on karminut ajatuskin, että on joku, joka tietää koko sydämeni saastaisuuden ja tuomitsee tekoni oikeudenmukaisesti.

- Saat olla turvallisella mielellä. Vaikka kuinka yrittäisit, et voisi syntejäsi itse mitenkään sovitaa. Mutta Jeesus, joka tiesi, että olet syntinen Jumalan edessä, rakasti sinulta niin paljon, että kantoi sinun sijastasi kaiken sinun syntisi rangaistuksen ristillä ja kuoli puolestasi. Koska Jumala on vanhurskas, sinun syntisi ovat anteeksi annetut.

- Minusta vain tuntuu, että Jumala on pelottava, koska hän on niin oikeudenmukainen.

- Niin, mutta juuri siksi, että Jumala on oikeudenmukainen, hän ei voi enää tuomita sinua syntiesi vuoksi, sillä Jeesus otti jo vastaan sinulle kuuluneen synnin rangaistuksen. Taivaalli-

nen Isä vakuuttaa, että hän on saanut riittävän hyvityksen sinun synneistäsi. Siitä todistuksena hän on herättänyt Jeesuksen ylös kuolleista. Eihän velkoja voi enää tulla sinun luoksesi, jos joku toinen on maksanut lainasi puolestasi.

- Voin siis olla turvallisella mielellä, koska Jumala on oikeudenmukainen.

- Aivan. Sitä paitsi Jumala valmisti tämän pelastuksen sinulle jo 2000 vuotta sitten, paljon ennen kuin ehdit edes pyytää sitä, rouva Yoshida. Jeesus antaa sinun myös elää tässä ajassa niin kauan, kun hänellä on vielä sinulle varattuna tehtävä täällä. Sinun elämästäsi et pääätä sinä itse eivätkä edes lääkärit vaan Jumala. Elät siihen asti, kunnes tehtäväsi täällä päättyy. Sitten Jeesus tulee ottamaan sinut luokseen sinua varten valmistamaansa asuinsijaan. Jeesus sanoi, että jos uskot häneen ja otat kasteen, pelastut. Voit sanoa hänelle: "Niinkö Jumalani. Ilmielin luotan sinuun." Niin Jeesus lahjoittaa sinulle syntien anteeksiantamuksen ja uuden elämän.

- En ole koskaan ennen kuullut mitään tällaista. Olipa hyvä, että tulit, pastori. Olen todella helpottunut. Kiitos, että toit minulle Raamatun hyvän uutisen, Mitsuko sanoi.

Rukoilin vielä hetken Mitsukon kanssa ja kun katsoin häneen, huomasin värin palanneen takaisin hänen kalpeille kasvoilleen. Verenkierto oli hetkessä tullut paremmaksi ja hänen huulensa olivat taas terveen punaiset. Huomasin hänen silmissäänkin nyt levollisen ja lempeän loisteen.

Seuraavana päivänä Mitsuko todisti Jeesuksesta hoitajille, lääkäreille ja ystäville, jotka olivat tulleet häntä katsomaan. Kaikki ihmettelivät, miten pohjattoman rauhaton Mitsuko oli kerta heitolla muuttunut säteilevän iloiseksi. Kun pastori Masaki tuli suorittamaan kastetta, Mitsuko kiitti seurakuntalaisia ja otti vastaan kasteen ilosta kyynelehtien.

Hänen tilansa oli niin kriittinen, että hän olisi voinut minä hetkenä tahansa kuolla. Iloinen ja kiitosta pursuava Mitsuko ehti viettää noin kolmen viikon elämän kristittyinä, kunnes hänet otettiin taivaaseen. Hän kertoi hyvää sanomaa hoitajilleen ja rukoili kristittyjen ystäviensä kanssa. Hänen potilashuoneestaan tuli paikka, jossa hän saattoi levätä Jeesuksen armossa ja rauhassa.

Pastori Masaki jatkaa: Kun Mitsukon lähtö Jeesuksen luo tuli, ehdin Jumalan armosta saattamaan häntä. Rukoilin Mitsukon vuoteen vierellä häntä kädestä kiinni pitäen. Silloin Mitsuko, joka oli ollut useita päiviä tajuttomana, avasi silmänsä ja hymyili minulle hitaasti seitsemisen kertaa. Hänen heikkenevä hengityksensä ei kuulostanut lainkaan tuskalliselta. Pikemminkin se muistutti äidin syliin hiljaa nukahtavan vauvan hengitystä. Sitten hän huokasi syvään ja pääsi perille Jeesuksen luokse. Se oli ihmeellinen päätös hänen ajalliselle matkalleen. (1995)

Entä sinä?

Jos tunnet Herran, sinua kutsutaan kärsivälliseen esirukoukseen rakkaittesi, sairaiden ja tarpeessa olevien puolesta, jotta hekin pelastuisivat. Herra kutsuu sinua avaamaan kakkien tuskasi ja kaiken ilosi Hänelle. Herra haluaa käyttää sinua ja Hän haluaa tehdä sen siten, että vastaa sinun rukouksiisi.

Jos sinä juuri nyt olet sairas, saat ottaa sen Herran rakastavista käsistä. Kysy Herralta, mitä Hän haluaa sen kautta puhua sinulle. Etsi Herran sanasta lohdutusta ja avaa koko sydämesi tuska ja väsymys Herralle. Herra on sinun kanssasi. Saat myös pyytää Häneltä paranemisen armoa ja sitä, että voisit saamallasi lohdutuksella lohduttaa muita sairaita. Jos on jo sinun aikasi lähteä tästä ajasta, niin Herra kulkee kanssasi matkan loppuun asti ja avaa sinulle armahtamalleen taivaallisen kirkon luonaan.